

2 december

“en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn”

Openbaring 22:4

Wanneer de apostel de hemelse toekomst beschrijft zijn er allerlei dingen op negatieve manier beschreven. Dingen die er niet meer zullen zijn, heel verdrietige dingen, die ons nu zo dikwijls veel zorg en pijn berokkenen. Hier wordt echter iets beschreven dat buitengewoon mooi en heerlijk moet zijn, “zij zullen Zijn aangezicht zien”. Hoe zal dat zijn? We leven in een tijd van mobiele telefoons, sms-jes en mailberichten. Bij deze moderne vorm van communicatie zien we elkaar steeds minder en dat kan kwalijke gevolgen hebben. Wanneer je iemand ziet, wanneer je met hem/haar spreekt dan is daar ook een non-verbale communicatie. Niet alleen onze woorden, maar ook onze handen, ons gezicht, ja heel onze houding laat zien hoe we onze woorden bedoelen. Wanneer dat niet gezien wordt, kan een berichtje heel verkeerd uitgelegd worden. Ik weet dat er grote misverstanden zijn ontstaan en veel verdriet is gekomen, omdat een sms bericht verkeerd begrepen werd. Het zien van de ander is erg belangrijk.

De gezichtsuitdrukking van iemand verraad veel van zijn houding of gevoelsleven. We zien boosheid, domheid, angst, onzekerheid, maar ook liefde en blijdschap.

Het zien van de Here God was ons nog niet mogelijk. Niemand immers kan God zien en leven. Zijn heiligheid en Zijn heerlijkheid, alles aan Hem is zo totaal anders, daar kunnen we niet bij blijven bestaan.

Van Jacob lezen we dat hij op het gezicht van Laban lette en dat was niet zoals voorheen (Genesis 31:2). Laban was jaloers op het succes van zijn schoonzoon en die boosheid was van zijn gezicht af te lezen. Jacob besluit te vluchten. Zo willen wij soms ook wel weggelopen voor anderen. We zeggen dan ook, als bliken konden doden.

Het aangezicht van de Here God was dodelijk, onze ongerechtigheden waren daar de oorzaak van. Door de Here Jezus is alles anders geworden, we zijn opnieuw geboren en mogen God onze Vader noemen. Straks krijgen we een lichaam dat bij die nieuwe staat past. In die nieuwe situatie zullen we God zien. Hoe prachtig moet dat zijn? Jacob heeft zoiets al mogen ervaren. Bij Pniël mag hij zeggen: “Ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn leven is behouden gebleven” (Genesis 32:30). Ook wij zullen leven, straks wanneer we God zien, wat een dag zal dat zijn.